

CCOO CATALUNYA: 50 ANYS DE LLUITA

«Comissions Obreres va ajudar a l'assoliment i consolidació de la democràcia»

LLETRES DE CANVI

Lluís-Vidal Sixto

SECRETARI D'ACCIÓ SINDICAL I DE LA CATALUNYA CENTRAL
CCOO VALLÈS OCCIDENTAL-CATALUNYA CENTRAL

nar-se entre el 1964 i el 1966 tant a Igualada i Vic com a Manresa, Berga i, significativament, la zona de Sallent i la mineria potàssica autoanomenada en aquell moment «Alto Llobregat».

Totes les comissions obreres que s'havien creat a les empreses passaven a tenir una coordinació estable i un programa reivindicatiu comú amb el suport posterior d'11.000 signatures lliurades a les autoritats laborals franquistes, on es reclamaven millores salarials, socials, llibertats democràtiques, sindicals i de vaga. Un autèntic desafiament al règim.

Va ser una reunió no autoritzada de persones amb un ampli ventall ideològic: comunistes, socialistes, de diverses d'organitzacions d'esquerra clandestines, juntament amb catòlics progressistes i persones que simplement volien un sindicalisme «dels i per als treballadors» i rebutjaven el sindicat obligatori feixista. Un tipus de reunions que es van anar reproduint per tot Catalunya com ens relata en el cas del Bages Gal.la Garcia en el llibre *El moviment obrer a la comarca del Bages 1939-82*). Posteriorment a la reunió i per frenar el moviment, el règim respongué

amb una onada repressiva, però les comissions obreres es van reorganitzar i van crear la Comissió Obrera Nacional de Catalunya. Per primer cop un sindicat a Catalunya incorporava el terme «nacional de Catalunya» a les seves sigles. Això expressava el convenciment que lluita nacional i social -el programa reivindicatiu fundacional- no es podien separar.

Comissions Obreres ha tingut un paper protagonista en la lluita contra el franquisme i per a la recuperació de les llibertats democràtiques. Molts dels seus dirigents van ser acomiadats, es van haver d'exiliar o van ser empresonats, i alguns van ser també torturats.

Ja en democràcia, Comissions Obreres hem continuat i continuem incansablement negociant i mobilitzant els treballadors i treballadores per millorar les condicions de vida i treball, crear ocupació de qualitat i amb drets, assolir plenament la igualtat home-dona o per eradicar la discriminació vers la immigració.

La història sindical espanyola des del 1975 es desenvolupa en un context de successives crisis econòmiques i una constant pràctica política d'atacs als drets

Manifestació de CCOO

dels treballadors -constants reformes/retallades laborals- i implementació de lleis antisindicals, començant per l'Estatut dels Treballadors i fins a la darrera reforma laboral.

CCOO va ajudar a l'assoliment i consolidació de la democràcia, però la democràcia no ha ajudat gens ni el sindicalisme en general ni CCOO en particular.

Des de la clandestinitat d'una dictadura cruel i aïllada, fins a l'etapa actual de capitalisme salvatge i globalitzat, CCOO s'ha mantingut com la primera força sindical de Catalunya aquests 50 anys. Un llarg i convuls període que no és un llast sinó que és una sòlida base per continuar defensant la Catalunya socialment avançada que volem i per la qual lluitem.